

[Jørgen Jørgensen.]

sentligste vil være, hvordan Landbrugets Organisationer vil tage paa selve Ordningen, naar den nu skal til at virke, og her er det, jeg med nogen Betænelighed har konstateret, at navnlig Mejeribrugets Organisationer saa voldsomt gaar ind for en helt anden Pris end den, man her opererer med. Ingen kan naturligvis i Virkeligheden sige, hvad Produktionsprisen er for en enkelt af Landbrugets forskellige Produktioner, og det er jo ogsaa Forklaringen paa alle de mange Tal, man opererede med i det andet høje Ting, Tal, der — saaledes som det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen saa rigtigt udtrykte det — virker mere desorienterende end orienterende. Landbruget maa ses som et samlet Hele, og det vil være muligt for enhver, der har et bestemt Maal, at stille en tilfældig Produktionspris op, som nu passer ham; men set i Relation til Priserne i Fjor, 4 Kr. og 2 Kr. 79 Øre — og det er det, der interesserer mig —, er disse Priser ikke for høje; efter min Opfattelse giver de snarere Landbruget et ringere Produktionsgrundlag end Priserne i Fjor, naar vi tager alle Forhold i Betragtning, Prisudvikling o. s. v.

Jeg hører ligesom det ærede Medlem Hr. Bjerg til dem, der havde ønsket at undgaa Lovforslag som disse. Det er ikke en ønskværdig og i det lange Løb ej heller nogen farbar Vej, at Landets største Erhverv — og det er Landbruget i alt Fald endnu — skal bygge en Del af sine Produktionsmuligheder paa, hvordan det øvrige Samfund vil vurdere Indtjeningsevnen for de mange enkelte Brugs forskellige Indehavere. Det er ikke en Vej, der kan være farbar i det lange Løb; det er en Vej, man har maattet betræde under Krigen, og som man desværre ikke har kunnet komme bort fra endnu. Men jeg hører nu trods alt til dem, som mener, det havde været bedre, om Landbruget havde kunnet holde ud et Aar endnu med de Priser, man kunde opnaa paa Verdensmarkedet og nogenlunde stille dem i Relation til det, man maatte betale herhjemme.

For Landbrugets Skyld tror jeg, det havde været rigtigt, om det var gaaet paa den Maade, men jeg bebrejder ikke Regeringen, at man kommer med Forslag som disse. Jeg tror nemlig, det for hele Samfundets Skyld var nødvendigt, at man fik Priserne for Landbrugsprodukter sat noget højere op, for det vilde vel nok være Topunktet af Taabelighed, om Danmark netop paa nuværende Tidspunkt begyndte at trække sig ud af Omsætningen paa Verdens-

markedet eller reducere sin Andel i denne Omsætning. Derfor, for Landbrugets egen Skyld, tror jeg saamænd i og for sig ikke, man skulde have gjort det, men som sagt, jeg bebrejder ikke Regeringen, at den er kommet med disse Forslag, for Regeringen har jo Ansvaret for hele Samfundsmaskineriet. Det, jeg er betænkelig ved, er — som det ogsaa er nævnt fra anden Side — det Skær, som ved disse Love kastes over Landbruget. Jeg mener altsaa, man maa befare denne Vej, der ellers kan synes uheldig, men det maa være Landbrugets Maal snarest gørligt at vende tilbage til frie Forhold.

Jeg skal ikke indlade mig paa en detailleret Omtale af Forslagene, det tjener ikke noget fornuftigt Formaal, men jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, at det er trods alt en Kendsgerning, at Landbrugsjendommene er faldet i Pris, det er der ikke Tvivl om; naar man følger Ejendomspriserne ude i Landet, vil man se, de er faldet. Men at man saaledes i Løbet af et halvt Aar som paa et Barometer kan aflæse Landbrugets Indtægtsmuligheder gennem Ejendomspriserne Bevægelser, det tror vist det ærede Medlem lige saa lidt som jeg paa. Der er ikke noget, man hænger mere ved end en Ejendom, naar man nu engang har en, og derfor holder man igen, og paa den Maade kommer Prisfaldet slet ikke til Udtryk, før der er gaaet meget lang Tid, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem bliver nødt til at give mig Ret, naar vi nu faar de Selvangivelser at se, som kommer ind til Januar. Det er højst sandsynligt, at Selvangivelserne fra i Fjor, navnlig for dem, der fører Juli-Regnskaber, disse Regnskaber, som slutter saa langt tilbage som Juni Maaned det foregaaende Aar, viser relativt gunstige Tal, men de Regnskaber og de Selvangivelser, vi vil faa at se fra Landbruget til Vinter, vil — derom nærer jeg ingen Tvivl — vise langt, langt ringere Udbytter. Det er meget muligt, at Landbruget ikke tager alting med ved Selvangivelserne. En af mine største Glæder ved 23.-Juliopgørelsen i Fjor var dog den, at man kunde slaa fast, at Landbruget aldeles ikke var værre end andre Erhverv, naar det drejede sig om ikke at faa alting med. Men tager man ikke alting med i Aar, har man vel ikke taget det med før, saa nogen endelig Forskel i saa Henseende tror jeg ikke, man skal vente at finde.

Jeg tror altsaa, man bliver nødt til at af finde sig med den Kendsgerning, at Landbrugsproduktionen Rentabilitet viser en